

δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσίᾳ ὅμνον
δύντι πατὰ φθιμένων καὶ σοφῷ ἀθάνατον·
ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξει φιλέταιρον ἄπασιν
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν. D

συνέγραψε δὲ λόγω καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἀριόδιον, 5
τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον, καὶ ἀμφοτέροις ἐνίκα·
ἀναδεξαμένου δ' Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις, ταῖς
εὐθύναις ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν, ἀπολογεῖται διὰ
τοῦ Λυσίου λόγου, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, δὲ δὲ Τιμόθεος
ἐξημιώθη πλείστοις χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ 10
πανηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέντας τοὺς Ἑλληνας πατα-
λῦσαι Διονύσιον.

ORATIONUM ARGUMENTA.

Or. I Euphiletus, vir modica fortuna praeditus, cum uxori rem duxisset, fidelissimam sibi esse existimabat, sed ab Eratosthenē corrupta est. Qua de re certior factus, postquam ancillam, quae stupri adiutrix fuerat, rem fateri coëgit, hominem in adulterio deprehensum interficit. Postea a propinquis eius in ius vocatus in Delphinio apud iudices illum neque dolo domum suam inductum probat neque vi ex via abreptum neque a foco, quo confugisset, retractum, sed iusto supplicio affectum esse. De tempore nihil constat, nisi quod ex § 30 causam non multo post libertatem restitutam actam esse suspiceris. Atque Eratosthenem eundem esse, in quem or. XII habita est, Kirchner Prosop. I 332 ex nominis raritate efficit, sed ille § 37 νεανίσκος appellatur.

Or. II. Orator § 67 in funere publico eorum virorum se praedicare laudes dicit, qui Corinthiis contra Lacedaemonios auxilium ferentes pro patria mortui sint. Neque vero quidquam certi de rebus ab iis gestis profert, sed plurimus est in laudibus maiorum ab Amazonum inde bello usque ad proelium Plataeense et Thrasyboli expeditionem, qua urbs triginta virorum imperio liberata est. Atque de pugna Cnidia § 59 eiusmodi verbis utitur, qualia in publico edere nemo tum Athenis poterat Quare iure orationem non habi-